

tydning og gode Virkning ogsaa udover Provindserne, og hverken da eller nu har jeg ønsket en Besparelse, som indskrænkede dets Virksomhed. Men hvad jeg søgte at fremkalde og som den høitagtede Minister bifaldt, gik ud paa saadanne Foranstaltninger, at Theatret paa den ene Side ved en kraftig Virksomhed, og paa den anden Side ved hensigtsmæssige Besparelser, kunde bringe en bedre Ballance tilveie mellem Indtægter og Udgifter. Den ærede Minister gav paa forrige Rigsdag et grundet Haab herom; hvorvidt dette Haab er opfyldt, foreligger det ærede Thing nu ved Finansloven. Jeg skal ikke opholde Thinget med en Gjentagelse af Forhandlingerne fra forrige Rigsdag, der findes i Tidenden Sp. 3846 og følgende. Men, seer jeg ret, bestaaer Forskjellen mellem Theatrets Budget i dette og det foregaaende Finantsaar væsentligt kun deri, at Indtægten er calculeret i det Regnskab, som foreligger, til 131,000 Rbd., medens Indtægten tidligere ikke har kunnet opnaae 125,000 Rbd. Naar mine Øttringer saaledes knytte sig til mine Udtalelser paa forrige Rigsdag, maa jeg iøvrigt tiltræde de Bemærkninger om denne Gjenstand, som af Udvalget i det andet Thing ere henstillede til Thingets og Rigsdagens Derveielse.

Det er en anden Gjenstand, jeg endnu maa tillade mig mig at berøre. Det er nemlig en Sum af 376 Rbd., som er fratagen Selskabet for de skønne Videnskaber. I Regjeringsforslaget til Finansloven var dette Beløb opført som en „bestandig Understøttelse“, men deri er skeet en Forandring af det andet Thing, støttet paa den Formening af Udvalget — det findes Pag. 228 — at „dette Selskab i en lang Række af Aar ikke har udviklet nogen for Literaturen betydende Virksomhed, og det i alt Fald vil staae i Ministeriets Magt at virke for de samme Formaal, som det ommeldte Selskab maatte have“. Contoen for „bestandige Udgifter“ er nu i Medfør heraf nedsat med de omhandlede 376 Rbd., der saaledes ere fratagne Selskabet, og derefter er denne Sum henlagt under Contoen for „temporaire Understøttelser“, som hermed er forøget. Der er saaledes ved denne Forandring, om jeg seer ret, ikke indvundet for Statskassen en eneste Skilling, uden forsaavidt

det kan afhænge af Ministeren, om han vil udrede Summen eller ikke, og Spørgsmaalet bliver altsaa kun, om herved sikres en gavnligere og bedre Anvendelse? Var Forandringen bygget paa Argumenter, som jeg troede at maatte tiltræde, vilde jeg naturligtviis ikke have berørt dette Spørgsmaal, men netop fordi Saadant ikke er Tilfældet, maa jeg ansee mig forpligtet til at stille Gjenstanden under nærmere Drøftelse. Selskabet, der har været til fra Aaret 1763, og tæller Mænd, som høre til vore bedste æsthetiske Dommere, har virket hidtil for følgende 3 Formaal: for det Første, at understøtte Udarbejdelser og Udgifter af Oversættelser af almeen interessante classiske Værker af den gamle græske og romerske Literatur, saavel som Digterværker af nyere Sprog Literaturer; for det Andet: ligeledes at understøtte Udgivelsen af originale danske Digter eller Veltalenhedsværker samt æsthetiskvidenskabelige og til den almindelige Literatur og Personalthistorie henhørende, saavel som nye Udgaver af ældre fædrelandske Digteres Værker; og, for det Tredie: at yde ægte gode danske Digtere Gratificationer i Anerkjendelse af deres Fortjenester af den fædrelandske Literatur. Gaaer man herfra til en Betragtning af Selskabets Virksomhed, vil den høitagtede Cultusminister indrømme, at, efter en Beretning, som blev afgiven i Slutningen af afsvigte December Maaned, er der ved Understøttelse af Selskabet i de sidste 18 Aar udkommen — jeg antager, at et Dølgivende inden dette Tidsrum er tilstrækkeligt, — 8 Oversættelser af de ypperste Classikere, 7 gode originale Værker; og derhos er meddeelt Understøttelse til forskjellige gode Digtere. Selskabets Virksomhed for Literaturen vil saaledes paa ingen Maade kunne siges at have været uden Betydning; men Selskabet kan, i Forhold til Storrelsen af Statskassens Tilskud, ansees for at have udviklet en endog meget betydelig Virksomhed, ligesom Selskabets Fortjenester ogsaa ere erkjendte af den høitærede Cultusminister ved hans Foredrag i Folkethinget. For det nu ansees hævet over al Tvivl, at en blot Gjennemlæsning af Alt, hvad der indsendes til Selskabets Bedømmelse, vilde for Ministeren, ved Siden af hans øvrige vidtomfattende Forretninger, være et uoverkommeligt Arbejde, og